

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Pastorum Sive Instructio Practica Neoparochorum

Dirckinck, Johann

Treviris, 1702

Caput. 20. De Humilitate Pastoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51873](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51873)

nymi sequere, Nunquam in præterita castitate confide: neque enim sanctior Davide, nec Salomone potes esse sapientior, memento semper, quod Paradisi columnam de possessione sua eiecerit mulier.

CAPUT XX.

De Humilitate Pastoris.

PRIMA virtus & basis aliarum moralium virtutum, est Humilitas, Fundamentum sanctitatis, semper fuit Humilitas, ait S. Cyprianus l. 2. de confid. Et ut Cassianus inquit, tantum quisque habet virtutis, quantum humilitatis. Et quò altiùs in perfectione cogitat quis ascendere, eò profundius descendat in humilitate: Nam qui cogitat magnam fabricam construere celsitudinis inquit S. Augustinus serm. 10. de verb. Dom. priùs de fundamento cogitet humilitatis, & quantam quisque vult imponere molentæ ædificii, tantò erit majus ædificium, tantò altius fodit fundamentum: quod præcipuè incumbit Parochis, qui alios

humilitatem tenentur verbo & exemplo docere. Ideoque hanc virtutem singulariter Dominus commendavit discipulis suis, & in illis, omnibus Sacerdotibus & Pastoribus animarum. *Amen dico vobis, nisi conversi fueritis & efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in regnum caelorum.* Matth 18. *Quicumque ergo humiliaverit se sicut parvulus, iste, hic major est in regno caelorum.* Et rursus aliàs Lucae 22. *Reges gentium dominantur eorum, vos autem non sic: sed quicumque voluerit esse major inter vos, sit vester minister. Sit ergo Pastor parvulus corde, ore, opere.*

I. Parvulus sit corde, nihilum suum, vilitatem, imbecillitatem, & malitiam suam agnoscens; seque intimè cognoscere studeat: *Humilitas enim, teste S. Bernardo, est virtus quâ quis verissimâ sui cognitione sibi ipsi vilescit.* Cogitet ergo saepe Pastor cum dicto S. Bernardo: *Quid fuisti, quid es, quid eris? quoad corpus, quid fuisti?*

isti? sperma foetidum : quid es? sac-
 cus sordium : quid eris? esca vermi-
 um. Quoad animam, quid fuisti? ni-
 hilum, quid es? nidus vitiorum & pas-
 sionum : quid eris? forsan ludibri-
 um Dæmonum, & titio infernalium
 flammaram. Quid es? quàm igna-
 rus, quàm instabilis, quàm ad malum
 pronus, quàm ad bonum infirmus,
 quantis peccatis obnoxius, quàm in-
 firmis rebus addictus, quantis miseriis
 subjectus, quàm in esse, posse, opera-
 ri, ex te nihil habens, sed totus à Deo
 pendens? Quàm foedus? nullus canis
 mortuus, coram Deo sic putet ac fo-
 tet, ac tu, ob peccata tua. Quàm ma-
 lignus? Dæmonibus ipsis peior, qui
 semel tantum peccarunt, tu centies
 & ultra: & illi in uno genere pecca-
 ti, tu in diversis, nec pro illis Christus
 mortuus est, sed pro te, & tamen illum
 toties offendisti ac offendis, ingratif-
 simus mortalium. Hæc si seridò ac
 crebrò expenderis; stultus & cæcus
 es, si te extuleris.

L ;

2. Par-

2. Parvulus sit, ore & verbis, se ipsum non laudando, dona & talenta sua, aut facta non jactando, aut magnificando, nec in iis gloriando, nec in privatis colloquiis, nec in publicis concionibus vel minimum vanitatis, ostentationis aut jactantiae indicium praebendo; sed omnem laudem & gloriam Deo, omnium bonorum fonti attribuendo: caveat tamen fucatam humilitatem, de qua S. Ambrosius l. 7. epist. 42. *Multi, inquit, habent humilitatis speciem, veritatem non habent, multi eam foris praedicant, & intus impugnant. Est enim qui nequiter se humiliat, & interiora ejus plena sunt dolo.* S. Hieronymus ep. ad Celant. *Humilitas illa consecranda est, non quae ostenditur, atque simulatur, gestu corporis, aut fracta voce verborum; sed quae puro cordis affectu exprimitur: aliud est enim virtutem habere, aliud virtutis similitudinem; aliud rerum umbram sequi, aliud veritatem, multo deformior est superbia, quae sub quibusdam humilitatis signis latet.*

3. Par-

3. Parvulus sit opere & factis. 1. Ex summa erga Deum æstimatione Religionis opera, & sacramenta, cum maxima subjectione, humilitate & reverentia peragat, eique tanquam lutum sigillo se submittat. 2. Homini- bus, præsertim Superioribus, propter Deum, se subjiciat, & absque difficul- tate gubernari se sinat. 3. In exter- nis functionibus, quantum est in se, abjectiora complectatur, ut latus sini- strum, in congressibus; locum infi- mum in confessibus, atque officia mi- nùs honorata: in vestibus, supellesti- le, cubiculo sociis, humilitati servi- entia eligat, omnemque superbiam, ambitionem, vanam gloriam & vani- tatem fugiat: exemplo Christi Do- mini, stabulum, matrem pauperem, contemptum, & crucem eligentis, & dicentis *Discite à me quia mitis sum & humilis corde & invenietis requiem ani- bus vestris.* Juvabit quoque oratio, quâ humilitas à Deo, per Sanctorum humilitate illustrium, intercessionem,

instanter petatur, & examen particulare, de humilitatis gradibus & actibus ordine instituat. His viis obtinebitur per gratiam Dei, humilitas, quæ est fundamentum virtutum, veritas vitæ, pax animæ, despectio terrenorum: quam qui possederit, beatus erit, & Deus illum exaltabit, atque in cælo ad magnam gloriam attollet.

C A P U T XXI.

De Paupertate spiritûs Pastoris, & fuga avaritia.

PAupertas Spiritûs, & fuga avaritia, decet in primis Parochum: is enim cuius Dominus pars est, & cælum hæreditas, mundo & terrenis non debet adhærescere, nec aurum & argentum, quod S. Bernardi sententiâ, non nisi terra flava & alba est, sordidè quærere, aut avarè coacervare, aut ulli Parochianorum, occasionem querelæ & suspitionis, de tenacitate præbere; sed tam exemplo, quàm verbo, docere,